

ærede Medlem, der nu fatte sig, reservere mig imod, at naar jeg tillader mig at anbefale en eller anden Ting, som den ærede Krigsminister maasse sætter mindre Pris paa, jeg da ved Udtalelsen af min personlige Mening skulde anse det for rimeligt at Thinget vil lægge mere Vægt derpaa end paa den ærede Ministers Udtalelser. Det er iøvrigt kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg er bleven noget forundret over den Indstilling fra Udvalgets Side, at Benævnelsen Kantonnementsstillæg ikke bør bruges for det Tillæg, der skal gives Befalingsmændene i Leiren paa Amager. Den ærede Ordfører motiverede det ved, at man ikke kunde erkende det Rigtige i at betragte dette Forhold som Kantonnement, og at man derfor ikke vil give Kantonnementsstillæg, medmindre det ogsaa kan gives til de Menige. Men samtidig foreslaar Udvalget det samme Tillæg, som ikke kommer de Menige tilgode, kun under en anden Benævnelse. Det synes mig at være en lille Smule ømt at hænge sig saaledes i Ordene, thi Kantonnementsstillæg er jo ikke Andet end et Tillæg af forskjellig Størrelse, som gives til de forskjellige Charger. Finder man nu, at der er Grund til under visse Forhold at give enkelte Charger et saa stort Tillæg, er der jo Intet til Hinder derfor, og Forholdet bliver ikke bedre, fordi man kalder det Bepisningsstillæg; det er saa meget mindre tilraadeligt at bruge dette Navn, som vi derved paany vilde indføre i vort Regnskabsvæsen og vore militære Forplejningsbegreber overhovedet en Benævnelse, som vi lykkelig ere bleone af med. Det er nemlig ved tidligere Love lykkedes os at faae denne Benævnelse „Bepisningsstillæg“ ganske fjernet; der eksisterer nu kun Lønning, Dagpenge, Kantonnementsstillæg og Felttillæg, og det synes mig lidet heldigt at indføre en ny Benævnelse igjen, især naar den i Grunden ikke betyder Andet, end at man stiller en Sum til Krigsbestyrelsens Raadighed til Uddeling efter Forgørbefindende. Det er noget ganske Nyt, og jeg tror ikke, at det er heldigt, at en sliq Bevilling gives. Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at den ærede Krigsminister vil uddele Pengene med megen Skjønsmhed og navnlig, som det tidligere er sket, efter Reglerne for Kantonnementsstillæg, men saa ser jeg som sagt ikke, hvad der egentlig vindes derved. I ethvert Tilfælde vil jeg dog henstille til det ærede Udvalg, om det er rigtig at stille Ændringsforslaget paa den Maade, som det er foreslaaet, idet man nemlig vil forhøje Summen under Konto I b, Dagpenge og Kantonnementsstillæg, med dette Bepisningsstillæg; jeg tror virkelig, at det vil være meget uheldigt at bringe Noget ind under Dagpenge og Kantonnementsstillæg, som man netop urgerer ikke maa være nogen af Delene. Man kommer vistnok til at offre et nyt lille Bogstav paa denne særlige hidtil ukjendte Art af Bevillinger. Hvad angaar Udgifterne under § 26 til Krigsministeriet skal jeg

ikke dvæle længe ved Materiellet til Ingeniørbataljonen eller ved Stappemateriellet til Telegrafvæsenet. Jeg deler fuldkommen de Anskuelser, som ere fremfattede af de ærede Medlemmer, der have anbefalet ikke at tøve længere med disse Anstaltelser, og jeg tør navnlig med Hensyn til den sidstnævnte bringe i de Herrers Erindring, at vi for ganske nylig have voteret et Beløb til at gjøre vore Jernbaner saaledes beskafne, at vi kunde blive fatte istand til med Fordel at benytte dem til at transportere Tropper til de truede Punkter i Nærheden af Kysterne paa Sjælland; det forekommer mig da ligheder, at man vil skyde ud i Fremtiden, at bevilge dette Materiel, der netop skulde være beregnet paa at bruge det, som vi have skabt, paa den hurtigste og hensigtsmæssigste Maade. Der er endelig et Punkt, som jeg kunde ønske at omtale med et Par Ord, nemlig Bandlejningen i Kasernen ved Frederiksholms Kanal; det findes paa Nr. 128 paa Ændringsforslagslisten. Jeg er en stor Ven af præventive Foranstaltninger, og jeg tror, at man i Reglen skaar sig meget godt ved dem. Naturligvis bør de gjøres saa billigt som muligt, og jeg havde ligesom den høitærede Krigsminister ventet, at den ærede Ordfører havde sagt os, hvorledes Udvalget havde tænkt sig, at dette kunde ske, og jeg har haabet paa, at han samtidig havde i saa Henseende bebudet et Forslag i denne Retning til tredie Behandling. Da nu den ærede Krigsminister er lige saa ukjendlig om, hvad Udvalget har tænkt sig i saa Henseende som jeg, og der ved „at naae det tilfattede Niemed paa en billigere Maade“ jo ikke kan være sigtet til at man rent negter Beløbet, saa tør det vel ventes, at den ærede Ordfører vil give os nogle Oplysninger i saa Henseende. Er der imidlertid god Grund til at træffe saadanne præventive Foranstaltninger ved denne Leilighed, saa tror jeg, at det Samme er Tilfældet paa flere andre Steder, og navnlig saadanne, hvor der er Værdier tilstede, som det enten er meget vanskeligt at staffe tilstede igjen af Pengehensyn, eller som overhovedet ere vanskelige at faae igjen paa Grund af, at de ere fremgaaede af Arbejder, der strække sig ud over en længere Arrække. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa et Forhold, der ligger min egen Virksomhed meget nær, nemlig ved en Bygning, som er meget stedboderlig behandlet i denne Retning. Da det jo er tænkeligt, at noget Lignende er Tilfældet andre Steder, vilde det vistnok være meget heldigt, om man ved en almindelig Overveielse af dette Punkt kunde komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Form for de præventive Foranstaltninger, man maatte træffe. Det omtalte Forhold angaar den saakaldte „Estatens gamle Proviantgaard“, som jo ikke ligger saa meget langt herfra. Denne indeslutter en Virksomhed nemlig Generalstabens, der som bekendt tilbels gaar ud paa Indhentning af Oplysninger af mili-